

веденіе то на Папа та и апелиралъ на единъ всеобщъ черковенъ съборъ, да, на самыя Христа, като на единственнѣ тѣ главѣ на черквѣ тѣ. И за да ся упази отъ по-нататѣшны безпокойствія, напустнѣлъ въ 1413 Прагѣ и отишѣлъ въ свое то мѣстороженіе, гдѣ то неговый мушіеръ, Никласъ отъ Хусинецъ, го оставилъ спокойно да проповѣдва. Часто много хыляди народъ слушалъ проповѣди ты му подъ открыто небо. Той посѣщавалъ и околны ты мѣста. Число то на неговы ты послѣдователи сѣ утолѣмилъ скоро, и неговы тѣ ученія проникижили цѣла Бохемія.

Много отъ списанія та, които издалъ тогава, раздразили още повече Римска та черква и духовни тѣ.

ТРЕТЯ ГЛАВА.

ПЖТУВАНІЕ ТО НА ЮАННА ХУСА ДО СЪБОРА, ПРИСТИГВАНІЕ ТО МУ И МѢСТОПРѢБЫВАНІЕ ТО МУ ВЪ КОНСТАНЦѢ ДО НЕГОВО ТО ЗАТВАРЯНІЕ.

Събираніе то на установенный съборъ въ Констанцѣ накарало Хуса, въ Августъ да ся върне въ Прагѣ; цѣлый дворъ и тѣзи отъ рыцарыты, които были събрани въ Сеймъ, обявили са сега за привърженници на Хуса. Той искалъ самъ да ся прѣдстави прѣдъ събора, зацо то много отъ высокы ты духовници, на туй черковно събраніе въ сжщій духъ были говорили публично за злоупотребленія та на черквѣ тѣ, той ся надѣвалъ за едно праведно сѣденіе. Папскый тѣ сѣдїа на ере-